אמר ליה אביי והא רבה בר בר חנה א"ר יוחנן כי מגעת להו רבי מאיר ורבי יוסי בהדי הדדי לא פליגי ולא פליגי והא מיפלג פליגי א"ל פליגי במאי דפליגי ולא פליגי במאי דלא פליגי דאמר רבי יצחק בר יוסף א"ר יוחנן הכל מודים היכא דאמר תחול זו ואחר כך (אמר) תחול זו דברי הכל לא חיילא לא תחול זו אלא א"כ חלה זו דברי הכל חיילא כי פליגי דאמר תמורת עולה תמורת שלמים רבי מאיר סבר מדהוה ליה למימר תמורת עולה ושלמים ואמר תמורת עולה תמורת שלמים שמע מינה מיהדר קא הדר ביה ור' יוסי אי אמר תמורת עולה ושלמים הוה אמינא פלגא תמורת עולה ופלגא תמורת שלמים להכי אמר תמורת עולה תמורת שלמים למימרא דכולה עולה וכולה שלמים הויא אמר ליה הוא אמר לא פליגי ואנא אמינא פליגי אמר עולא ואיתימא רב אושעיא אפשר ידעין חברין בבלאה כזית כזית תנן או כזית וכזית תנן כזית כזית תנן אבל כזית וכזית דברי הכל עירוב מחשבות הוי או דלמא כזית וכזית תנן דלרבי יהודה פרטא הוי וכל שכן כזית כזית תא שמע דבעא מיניה לוי מרבי חישב לאכול כזית למחר בחוץ מהו א"ל זו שאילה עירוב מחשבות הוי אמר לפניו רבי שמעון ברבי לא משנתינו היא לאכול כזית בחוץ כזית למחר כזית למחר כזית בחוץ כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר כחצי זית למחר כחצי זית בחוץ פסול ואין בו כרת הא אידך עירוב מחשבות הוי א"ל הוא שאל בי דבר חכמה ואת אמרת משנתינו לדידך דאתניתך תרתי לא קשיא לך לדידיה דלא אתניתיה אלא חדא ושמעינהו לרבנן דקא גרסי תרתי וסבר דידי דווקא ודידהו עירוב מחשבות הוי או דלמא דידהו דווקא ולדידי שיורי שייר לי ומדשייר לי לדידי הא שייר להו לדידהו נמי בהך והי אתנייה אילימא כזית וכזית אתנייה האי לאו שיורא הוא אלא כזית כזית אתנייה ותיבעי ליה כזית וכזית סבר איבעי מיניה חדא דשמענא תרתי דאי בעינא כזית וכזית הא ניחא אי אמר לי כללא כ"ש כזית למחר בחוץ אלא אי אמר לי פרטא אכתי כזית למחר בחוץ קא מיבעיא לי אי הכי השתא נמי התינח אי אמר ליה כזית למחר בחוץ פרטא כ"ש כזית וכזית אלא אי א"ל כללא אכתי כזית וכזית מיבעי ליה אם כן מרתח רתח

אמר ליה אביי והאמר רבה בר בר חנה כו'. לתרווייהו לית להו תפוס לשון ראשון כדמפרש לקמן והלכך רבי מאיר דתמורה בשחיטה לא כרבי יהודה סבירא ליה דשחיטה הויא כמו לחלות דאמר אביי דמודה רבי מאיר ולא כרבי יהודה ותימה דמאי מקשי ליה רבא לאביי לעיל והרי שחיטה דכי לחלות דמי ופליגי הלא ר' יהודה ודאי הוא דאית ליה תפוס לשון ראשון אבל רבי מאיר לא דלית ליה לאביי רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אלא מדאמר תמורה כו' שמע מינה מהדר קהדר ביה ואפילו אמר מתחלה נתכוונתי לומר שניהם לא מהימנינן ליה:

כזית כזית תנן אבל כזית וכזית דברי הכל עירוב מחשבות הוי. מכאן הגי"ה רבינו תם הספרים דגרסינן בשבועות בסוף שבועת הפקדון (דף לח.) דלא לך לא לך אינו חייב אלא אחת דכללא הוי ואילו לא לך ולא לך חייב על כל אחת ואחת דהוי פרטא והכא משמע איפכא דטפי הוי עירוב מחשבות כזית וכזית מכזית כזית וכן משמע התם בירושלמי דמדמי שאילת שלום כנגט ללא לך ולא לך וגבי שאילת שלום אמרינן בגיטין (דף פו.) שאילו פסול ושאילו כשר. ברוך: קשה לי מלמחר בחוץ דאמר רבי מודה רבי יהודה בעירוב מחשבות והיינו כמו לחלות ולעיל דאמר רבא דלחלות פליגי ומייתי ראיה לאביי משחיטה דרבי יהודה ומאי ראיה הא רבי יהודה מודה ועוד דסבר רבא אינה לשחיטה אלא לבסוף וכיון דאין המחשבה חלה עד משהו אחרון כך שוה כזית למחר כזית בחוץ כמו כזית למחר וכזית בחוץ ופליגי לרבא ועוד תמורת עולה ושלמים דפליגי לרבא. ברו"ך: **א"כ** מרתח רתח. שלא היה לו להניח כזית וכזית ולשאל מכזית למחר בחוץ דמשמע דמלשנקיה דפשיטא ליה דפרטא הוא:

כי מגעת להו. אם תלה לקרב את דבריהם קרובים הם להיות שוים דתרווייהו לית להו תפוס לשון ראשון כדמפרש לקמיה והלכך אפילו רבי מאיר דתמורה בשחיטה לא סבר לה כר' יהודה: **ול"פ.** בתמיה: **והא שמעי' להו דפליגי ואמר ליה פליגי במאי דפליגי.** כדמפרש ואזיל: **ול"פ במאי דלא פליגי.** והאי ל"פ דקאמר הכי קאמר ל"פ בתפוס לשון ראשון אלא בדעתיה דגברא בהוכחת דיבורו על מחשבתו אבל תרווייהו אית להו דבתר כוונתו אזלינן: **הכל מודים היכא דאמר תחול תמורת עולה ואח"כ תחול תמורת שלמים דברי הכל לא חיילא.** דאין קדושה חלה על קדושה: **חיילא.** הואיל ונתכוון לכך ותרעה ויהא דמי חציה עולה ודמי חציה שלמים: **מיהדר קהדר ביה.** ולמוור אי אפשר: **ורבי יוסי.** אמר לך האי גברא לא מיהדר קהדר אלא לכך נתכוון וסבר אי אמינא (תורת) תמורת עולה ושלמים משתמע פלגא עולה פלגא שלמים וקדושה ואינה קריבה דאי אפשר להקריב לחצאין אימא תמורת עולה תמורת שלמים כי היכי דתפסוט קדושת עולה בכולה וקדושת שלמים בכולה וטעי דסבר השתא קרבה הלכך לתרווייהו איכוון ודבריו קיימין ותימכר: ה"ג **להכי אמר תמורת עולה תמורת שלמים למימרא דכולה עולה כולה שלמים.** וכ"ן קבלת"י בתמור"ה. שמעינן מיהא מדרבה בר בר חנה דהיכא דאמר תמורת עולה ושלמים מודה רבי מאיר אלמא לאו כרבי יהודה סבירא ליה דמתני' לא דמיא דלכך נתכוון תחלה והא דאמר כזית תרי זימני משום דבעא למיחשב בשני זיתים ועל כרחך לאו מיהדר הוא דכמה זתים יש בה: **אמר ליה.** רב דימי לאביי ומדרבה בר בר חנה מותבת לי איהו אמר לא פליגי ואנא אמינא פליגי אף באומר תמורת עולה ושלמים שנתכוון לשניהם אית ליה לרבי מאיר תפוס לשון ראשון כר' יהודה: **כזית כזית תנן.** דלרבי יהודה הוי פרטא וכשתי מחשבות ניהו ואפילו בעבודה אחת ותפוס לשון ראשון אבל כזית וכזית דחד דבורא הוא עירוב מחשבות ואינו פגול: **ת"ש.** דכזית וכזית תנן וכ"ש כזית כזית: **דבעא מיניה לוי מרבי כזית למחר בחוץ.** חישב על זית לאכלו למחר חוץ למקומו לר' יהודה מהו מי אמרי' בהא מודי רבי יהודה (א) **וחדא מחשבה מעורבת היא** דאההוא גופיה דקחשיב לאכול למחר חשיב בחוץ וכחדא אכילה או דלמא תפוס לשון ראשון לעולם: **זו שאילה.** בניחותא שאילה גדולה שאלת: **עירוב מחשבות הוי.** אפי' לר' יהודה: **לא משנתינו היא זו.** ואמאי קאמרת ליה הא מתניתין היא דעירוב מחשבות הוי מדנקט פלוגתייהו בכזית למחר כזית בחוץ דהוי שתי אכילות בהא הוא דפליג ר' יהודה הא כזית למחר בחוץ דבחדא אכילה קחשיב לאוכלו למחר חוץ למקומו מודי: **הוא שאלני דבר חכמה.** לפוס מאי דאתניתיה: **לדידך** (ב) **הוא דאתניאך במתניתין תרתי.** לך שניתים במחלוקתם דבין בכזית כזית בין בכזית וכזית פליגי: **לא קשיא לך.** דאמרת מדתנינן הך תרתי ולא תנן הך שמע מינה בהא מודי רבי יהודה: **לדידיה דלא אתניתיה אלא חדא.** ללוי שלא שניתי לו במחלוקתם אלא אחת מהם ולקמן מפרש דכזית כזית אתנייה: **ושמעינהו לרבנן.** דבי מדרשא שאר תלמידיי דקא (ג) גרסינן תרתי כמו ששניתי לך ולא ידע לוי אם מעצמם הוסיפוה או אני שניתיה להם ומשום הכי מספקא ליה הך שאילתי דסבר הי דוקא משנתו או משנתיהם: **דידי דוקא.** דבכזית כזית הוא דפליגי ודידהו דכזית וכזית עירוב מחשבות הוי ולא קבלוה מרבי אלא הם טעו והוסיפוה וכ"ש כזית למחר בחוץ הוי עירוב מחשבות או דלמא דידהו דוקא ומפיו שמעוה ולדידי שיורי שייר לי ולא שנאה ולעולם אף בה נחלקו ואע"פ שלא היה לי ללומדה מלך ששנה לי: **וכי היכי דשייר לי.** הך דכזית וכזית שייר להו נמי הך דכזית למחר בחוץ ולא שנאה להם ולעולם אף בה נחלקו הילכך דבר חכמה שאל: **והי אתנייה.** דלא הוה ליה למילף הך מיניה: **אילימא כזית וכזית אתנייה.** ולרבי יהודה פרטא הוי האי לאו שיורא הוא דממילא מצי למילף דכל שכן כזית כזית וכיון דלא שייר ליה מידי הוי ליה למשמע דאי בהא דכזית למחר בחוץ נמי איפלוג הוה מתני לה ניהליה ודווקא אתנייה כלהכן הוא דפליגי אבל בהא מודה רבי יהודה: **אלא כזית כזית אתנייה.** דלא הוה ליה למילף מינה ההיא דכזית כזית וכי שמעינהו לרבנן דתנו לה איסתפק ליה אי אתנינהו רבי לדידהו ולדידיה שיירה אי לדידיה דווקא אתנייה ואינהו הא לאוספוה: **ותיבעי ליה כזית וכזית.** הואיל ומספקא ליה אי רבי אתנינהו לה אי לא: ה"ג **הניחא אי אמר לי כללא כל שכן כזית למחר בחוץ אלא אמר לי פרטא אכתי כזית למחר בחוץ תיבעי לי אי הכי השתא נמי הניחא אי א"ל כזית למחר בחוץ פרטא כל שכן כזית וכזית אלא אי א"ל כללא אכתי כזית וכזית מיבעיא ליה א"כ מירתח רתח השתא כזית וכזית כללא כזית למחר בחוץ מיבעיא:** **א"כ מירתח קא רתח.** [illegible]

מלוי

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

ליקוטים

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones